

Núm. de Causa: TSJP 0000052/2018
Núm. de Rotlle: 6000091/2016

SENTÈNCIA 2-2019

PARTS:

Recurrent: MINISTERI FISCAL

Recorregut: Sr. C.P.B.
Advocat: Sr. J.J.M.

Recorregut: Sr. J.C.C.
(Acusació particular)
Advocat: Sr. J.J.N.

COMPOSICIÓ DEL TRIBUNAL:

President: Sr. Yves PICOD
Magistrats: Sra. Marie CONTE
Sr. Albert ANDRÉS PEREIRA

Andorra la Vella, Ú de febrer de dos mil dinou.

En el recurs d'apel·lació interposat contra la sentència de data 21 de juny del 2018 dictada pel Tribunal de Corts en la causa i rotlle de referència, seguida per un delictes major de lesions doloses que han causat a la víctima la pèrdua o la inutilitat d'un òrgan o sentit. Els components del Tribunal Superior de Justícia expressats al marge s'han constituït per a la vista i decisió, és ponent la **Sra. Marie CONTE**.

ANTECEDENTS DE FET

I.-RESULTANT: Que el Tribunal de Corts dictà sentència de data 21 de juny de 2018 amb la següent part dispositiva:

“Fallem: Condemnar a C.P.B., com a responsable penalment en concepte d'autor d'un delictes major de lesions doloses que han causat a la víctima la pèrdua

o la inutilitat d'un òrgan o sentit, amb la concurrència de la circumstància modificativa de la responsabilitat penal, atenuant d'haver contribuït l'ofès en una mesura significativa a la realització del fet típic amb una acció dolosa, a la pena de TRES ANYS I MIG DE PRESÓ, DELS QUALS 6 MESOS FERMS I LA RESTA CONDICIONAL, amb un termini de suspensió de la condemna de quatre anys.

En concepte de responsabilitat civil, es condemna al processat C.P.B. a indemnitzar: 1) A la Caixa Andorrana de la Seguretat Social la suma SET MIL TRES-CENTS CINQUANTA EUROS AMB SETENTA SET CÈNTIMS (7.350,77 €), majorada amb els interessos legals corresponents, més el 70% de la quantitat que s'acrediti en període d'execució de sentència respecte a prestacions derivades d'actes mèdics posteriors durant el termini màxim de dos anys a comptar de la present resolució. 2) A J.C.C. en la quantia de VINTI- NOU MIL SETENTA CINC EUROS AMB VUITANTA CÈNTIMS (29.075,80 €), majorada amb els interessos legals corresponents, més el 70% de les quantitats que resultin en període d'execució de sentència pel que fa a les despeses complementàries concernents als períodes de visites mèdiques i/o hospitalització derivades dels fets d'autes i de la suma que es fixi pel concepte d'IPP. Així mateix se'l condemna al pagament de les despeses processals causades, inclosos els honoraris d'advocat de l'acusació particular a determinar en període d'execució de sentència, en el ben entès que tant el honoraris de lletrat com les taxes judicials s'hauran de minorar en un 30%, abraçant només el 70% del seu import total.

II.-RESULTANT: El precedent fallo es recolza en els següents fets que declara provats en el seu primer Resultant:

“Són fets provats i així es declara, que en data 5 d'octubre de 2.013, vers les 4:30 hores de la matinada, trobant-se a l'interior del lavabo de la discoteca “Tabola” de la vila de La Massana, es produí una discussió entre el processat C. P. B., nascut el dia 29 de juny de 1.992, de nacionalitat andorrana i sense antecedents penals, i el perjudicat J.C.C., empentant-se sense arribar però a barallar-se, a l'haver intervingut diversos amics d'un i d'altre per aturar l'altercat, manifestant aleshores C. al processat P. que era un “niñato”, mentre li feia gestos irònics i rialles com si estigués mofant-se d'ell, situació que va continuar a la zona del bar i la de la pista de ball de la discoteca, on C. continuava vacil·lant i incitant a P. amb mirades instigadores.

Una estona després, i quan C. encara es trobava a l'interior de la discoteca, però amb intenció de marxar junt amb els seus amics, es creuà amb el processat P., el que demanà explicacions a C. respecte a la seva forma de procedir, alhora que P. li donava una empena, moment en el que C. es girà i propinà a P. un cop de puny a la cara, entre al nas i la boca, a l'alçada del llavi superior, reaccionant aquest donant-li a C. un cop a la cara amb la mà dreta en la qual portava un got de

vidre que li esclatà a l'ull esquerra de C., començant aquest a sagnar de forma immediata.

Com a conseqüència dels fets, el perjudicat C. patí una ferida a l'ull consistent en secció traumàtica del globus ocular esquerre corneo-escleral i secció de l'iris, pèrdua de volum del globus ocular per vidre enclavat a nivell corneal, pèrdua del cristal·lí de l'ull esquerre, ferides incises perioculars amb presència de cossos estranys subcutanis, anestèsia a regió frontal superior esquerra, leucoma corneal vertical, astigmatisme irregular i endoftalmitis aguda, requerint diverses intervencions quirúrgiques, sutura de les diverses ferides i vitrectomia anterior amb sutura de lent intraocular a sulcus, i causant una pèrdua d'agudesia visual gairebé total de l'ull esquerre -0.05 sobre 10-, restant el sentit de la visió global molt minvat”.

III.-RESULTANT: que contra l'esmentada sentència interposà recurs d'apel·lació el Ministeri Fiscal en data 12 de juliol de 2018, considerant que l'atenuant de l'article 29.2 del Codi penal no pot ser d'aplicació quan les agressions es produeixen en el marc d'una baralla mútuament acceptada. Entén també el Ministeri públic que tampoc procedeix efectuar repartiment de culpes a nivell de responsabilitat civil, havent de ser tota assumida per P., interessant la revocació parcial de la sentència en el sentit d'imposar a P. la pena sol·licitada pel Ministeri Fiscal en l'escrit de qualificació i la revocació del repartiment de culpes.

IV.-RESULTANT: que la representació lletrada de C.P.B. en el seu escrit de 27 de juliol de 2018, s'oposava al recurs, entenen que a la sentència es va fer una correcta valoració de com van ocórrer els fets i que el repartiment de culpes és ajustat als mateixos. Que no hi pot haver discussió en relació a l'apreciació de la concurrència de l'atenuant de l'article 29.2 del Codi penal, ja que com va quedar clar, si C. no hagués propinat el primer cop de puny, no s'hagués produït la reacció de P. ni la lesió produïda, sol·licitant per tant la confirmació íntegra de la sentència.

V.- RESULTANT: que la representació lletrada de J.C.C. en el seu escrit de data 25 de juliol de 2018, es solidaritzava amb l'escrit de recurs del Ministeri Fiscal.

I.-CONSIDERANT: que el Ministeri Fiscal impugnava l'aplicació de la circumstància atenuant d'haver contribuït l'ofès en una mesura significativa a la realització del fet típic amb una acció dolosa de l'article 29.2 del Codi penal. Al·legava la part recurrent que aquesta atenuant no pot ser aplicada perquè l'agressió de C. P.B. es va produir en el marc d'una baralla mútuament acceptada, fet que exclouria l'atenuació.

Abans d'analitzar la qüestió jurídica plantejada, hem de confirmar la correcció de la valoració de les proves en les que la sentència sustenta que J.C.C. li va propinar un cop de puny a la cara de C.P.B., correcció que, tot i que no ha estat expressament impugnada pel Ministeri Fiscal, resulta qüestionada en el recurs.

És cert que sobre l'existència d'aquest cop de puny previ a l'agressió de P. a C., hi han versions contradictòries entre els implicats i els seus respectius amics, però també que hi ha un testimoni –M.F.N.- que, sense tenir relació d'amistat amb cap dels implicats i trobant-se a prop d'ells en el moments dels fets, va declarar haver vist a C. donar un cop de puny a la cara a P.. La credibilitat que el Tribunal de Corts atorga a aquest testimoni es fonamenta en la seva imparcialitat subjectiva, en la seva ubicació en relació als implicats i en la impressió causada al Tribunal per la directa percepció de la seva declaració–immediació-, motius que són lògics i raonables per a donar credibilitat a la declaració del Sr. F. i sustentar que C., tal i com es declara provat en la sentència, abans de rebre el cop a la cara amb el got de vidre, va donar un cop de puny a la cara a P.

II.-CONSIDERANT: que la circumstància atenuant d'haver contribuït l'ofès en una mesura significativa a la realització del fet típic, amb una acció dolosa la considerem correctament aplicada.

L'agressió de P. a C. no es justifica per l'existència de l'agressió prèvia que va rebre d'aquest, però no es pot desconèixer la intervenció que C. va tenir en l'incident que va finalitzar amb la seva agressió. No ens trobem davant d'una agressió sobtada ni d'una víctima aliena als fets que es van produir abans de l'agressió, sinó que existeix una relació de causalitat entre la conducta de C. i l'agressió finalment patida, doncs aquesta conducta va operar com estímul de suficient entitat, en atenció a les circumstàncies concurrents, per generar la reacció de P., la qual, com ja s'ha dit, en cap cas va estar justificada i per això ha estat condemnat com autor d'un delictes de lesions doloses.

Que J.C.C., segons la sentència, després de discutir amb P. a l'interior del lavabo, va mofar-se d'ell, el va incitar i li va vacil·lar de forma

continuada amb mirades instigadores tant a la zona de bar com a la pista, i quan P. li va demanar explicacions respecte a la seva forma de procedir, al temps que li donava una empenta, C. li va propinar un cop de puny a la cara i P. va respondre a l'agressió estampant a C. un got en la cara. La sentència considera que, a partir de l'empenta que P. li va donar a C., tots dos van acceptar barallar-se, el que fa que cada un d'ells sigui responsable dels danys i perjudicis causats per les seves accions. Malgrat això, no es pot desconèixer que C. va contribuir amb el seu comportament previ a la producció dels perjudicis finalment patits, existint entre els seus actes i el perjudici una relació de causalitat que, tot i que en cap cas pot justificar l'actuació absolutament desproporcionada de P., sí que constitueix l'atenuació de l'article 29.2 del Codi Penal doncs va tenir una activa i significativa intervenció en la gènesi de l'agressió de la que va ser víctima.

L'existència d'una baralla mútuament acceptada no exclou de forma automàtica l'aplicació de l'atenuació, sinó que és necessari examinar cas per cas les circumstàncies concurrents, per si es pot esbrinar l'origen de la baralla i la intervenció que cadascun dels participants hagi pogut tenir i així poder determinar l'abast de la responsabilitat de cadascun d'ells.

Tanmateix, el percentatge de contribució en la producció dels perjudicis fixat en la sentència per a cada participant resulta raonable i ha de ser confirmat.

III.-CONSIDERANT: que la sentència recorreguda ha de ser confirmada i les costes declarades d'ofici.

Vistes la Constitució, El Codi Penal, el Codi de Procediment Penal, la jurisprudència d'aplicació, i altres fonts del Dret del Principat d'Andorra,

DECISIÓ

La Sala Penal del Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, en nom del poble andorrà, decideix:

1.- Desestimar el recurs interposat pel Ministeri Fiscal en data 12 de juliol de 2018.

2.- Confirmar la sentència dictada pel Tribunal de Corts en data 21 de juny del 2018 en la causa TC-6000091/2016.

3.- Declarar d'ofici el pagament de les despeses processals causades pel recurs.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Així, per aquesta nostra sentència, definitivament jutjant, ho manem i signem.